

er udgaaet af det private Initiativ og har aabenbart havt til Hensigt at sørge for de fattige Fiskeres Liv. Det er jo en Gjenstand, der her i Thinget pleier at finde varme Talsmænd, og som ogsaa idag har fundet dem; men, som den ærebe Minister har udviklet, gaaer det ganske vist ikke an, eensidigt at tage Hensyn til Dølyhsninger, der ere komne fra de i Sagen Interesserede. Den ærebe Minister har udtalt, at Bestemmelserne i §§ 2 og 3, efter Udtalelser fra Rindiges, fra Controllens Side, maae ansees som meget skadelige for Fiskeriets Fremtid. Dette forekommer mig derfor at være et Moment, der gjør det vanskeligt i dette Øieblik at afgive sin Stemme, i det Mindste for disse Paragrapher. Noget anderledes skal Controllen have udtalt sig med Hensyn til § 1, og noget anderledes syntes derfor den ærebe Minister at stille sig overfor denne Paragraph, hvis den stod alene i Lovudkastet; men hvorledes vi skulle stille os til hele Lovforslaget, er jeg i Virkelighed i stor Ubished om. Naar den ærebe Minister nemlig har udtalt, at han vilde ansee det for rigtigst, at der gennem en almindelig Foranstaltning, gennem en Undersøgelse af Rindige Mænd, arbejdedes hen til en fuldstændig Revision af Fiskeriloven, forekommer det mig ganske naturligt at være en god og sund Tanke. Men paa den anden Side udtaler den ærebe Minister, at han ikke vil modsætte sig, at dette Lovforslag, tiltrods for dets skadelige Bestemmelser, nyder Fremme her i Thinget. Det forekommer mig derfor, at det, da Medlemmerne, med Undtagelse af enkelte Localrindige, maae erklære sig ude af Stand til at have en selvstændig Mening om denne Sag, i høi Grad vilde være ønskeligt, om den ærebe Minister vilde udtale sig bestemt overfor Lovforslaget. Jeg for mit Bedkommende maa idetmindste ønske i denne Sag at kunne afgive min Stemme saaledes, at jeg tør troe, at den træffer den ærebe Ministers Tanke og Ønske, og jeg skal derfor rette den Anmodning til den ærebe Minister, at han noget bestemtere vil udtale sig om sin Stilling til Lovforslaget. Mit Ønske i denne Sag, som i alle, er, saavidt muligt, at være ministeriel, selv om jeg engang imellem skal være det mere end Ministeren selv.

Indervigsministeren: Ja, jeg troede virkelig, at jeg havde udtalt mig meget bestemt. Jeg har sagt, at Bestemmelserne i § 1 har jeg tiltraadt paa Grund af de Dølyhsninger, jeg derom har faaet, at jeg derimod har stor Betænkelighed ved alle de andre Paragrapher, og at jeg ikke turde tilraade dem, men at jeg dog, efter hvad der er udtalt saavel i det andet Thing, som nu ogsaa af Flere her, der kjende Sagen, ikke anseer dem for at være af den Bigtighed, at jeg bestemt vil modsætte mig dem, det vil sige, at jeg ikke finder mig foranlediget til at tilraade Hans Majestæts Anvendelsen af sit Veto, naar begge Thing vedtage Loven. Jeg anseer det for det Ønskeligste, at Lovens Indhold indskrænkes til § 1, men jeg har ved Siden deraf udtalt, at jeg ikke finder det heldigt, at man giver nye Undtagelser fra den nu almindelig gjældende Lov, men at jeg, naar det er det ærebe Things Ønske, vil være villig til at lade Sagen undersøge og lade Loven underkaste en Revision, og derefter, naar Dølyhsninger paa den Maade ere indkomne, enten forelægge et Lovforslag til de fornødne Forandringer eller meddele det ærebe Thing Underretning om, hvorfor jeg ikke har fundet Anledning til at foreslaae nogen Forandring.

Rosenørn-Seilmann: Ja, efter denne Udtalelse af den ærebe Minister, forekommer det mig klart, at den retteste Stilling at indtage til Sagen vil være, at stemme mod dens Overgang til anden Behandling.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og

forkastedes med 22 Stemmer mod 12.

Dermed var denne Sag afgjort.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. — Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Salen imorgen ikke vil være tilgængelig for Thingets Medlemmer.